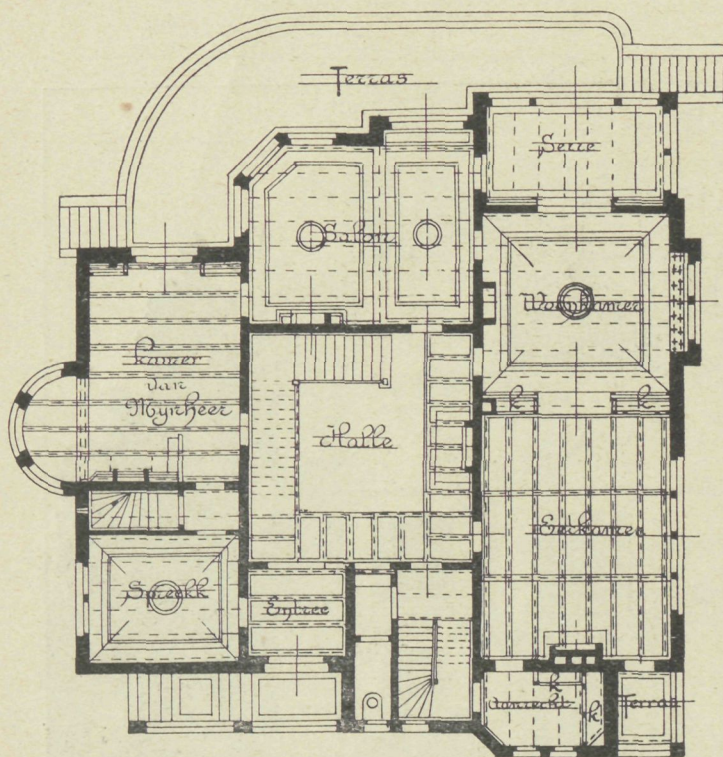

VILLA-ONTWERP „HUIS TER HEIDE“ AAN DEN STRAATWEG UTRECHT—SOESTERBERG.
* P. J. HOUTZAGERS (UTRECHT) ARCH. *

Behoort bij bestek No 25.
Zijgebied. schaal

P. M. van der

VILLA-ONTWERP „HUIS TER HEIDE”.
P. J. HOUTZAGERS (UTRECHT) ARCH.

worden in een beter geheel, hetgeen ook gelden mag voor de overige bebouwing rondom het Oostplein.

Op deze wijze verkrijgt men drie evenwijdige straten, Achterklooster, Hoogstraat en Groenendaal, zoodat het sleepersverkeer, rechtshoudend, kan leiden over Achterklooster en Groenendaal, terwijl het meer flaneerend verkeer over de Hoogstraat (dan natuurlijk geasfalteerd) zijn weg kan nemen.

Zooals uit het bovenstaande blijkt, komt het nieuwe Raadhuis dan in een veel betere positie, waardoor het aan de waardigheid van Rotterdam luister kan bijzetten.

De eenige panden, waarvan de aankoop zich alzo langzamerhand moet ontwikkelen, vormen dus een gedeelte van blok 3, het geheele blok 7 en blok 5 (de kazerne), hetwelk hoogstwaarschijnlijk verkregen kan worden door beschikbaarstelling van een ander terrein.

Het is mogelijk, dat de beschouwer van plan C tot de vraag komt: „Waarom niet het monumentale

Raadhuis gesticht op dat groote vrijgekomen Oostplein?”

Er zouden dan, vreezen wij, bezwaren rijzen van Schieland, dat een gemetseld gewulf bezit, onder het Oostplein door, ter verbinding van den Boezem met het stoomgemaal, en, om den weerstand van ouderwetsche inrichtingen als waterschappen te overwinnen, wanneer deze onwillig zijn, moeten nog nimmer falende werktuigen gevonden worden.

Reeds éénmaal is in Rotterdam een strijd beslist, waarbij een plan C tot glorie van den Rotterdamschen Directeur van Gemeentewerken de zege behaalde, zeker niet dan na heel wat gemoedsbezwaren van de meebouwende burgers der stad.

Moge het eens zoo ver komen, dat het hier geschetste plan C, het voorbeeld van zijn naamgenoot uit de jaren van 1880 volgend, tot verwezenlijking gerake!

* * *

WOUTER COOL, CIV.-ING. FUNDEERINGEN VAN BETON ■ OP EN OM HEIPALEN MET IJZEREN STROOKEN. ■

Het maken van fundeeringen door beton te storten om en op de koppen van heipalen als geschetst in fig. 1 is reeds lang bekend, evenals de daaraan verbonden bezwaren; bijv. dat bij ongelijke belastingen en ongelijke zettingen de betonkoek geheel door kan scheuren en de samenhang tusschen de fundeeringendeelen verbroken wordt, waardoor sommige palen te veel, andere economisch te weinig belast worden.

De methode, waarbij op de paalrijen kessen gelegd worden (fig. 2) en daarop een houten vloer met schuifribben geeft een goeden samenhang, waarop gemakkelijk

verder gewerkt kan worden. Maar wie zoo bouwde, weet eveneens wat een last men krijgen kan van verloopen palen met bijkessen, niet gelijkmatig dragen of te veel inknippen van het keshout en de daarop volgende scheuren in het muurwerk; terwijl de zorg van bewerking en toezicht nog noodiger wordt indien druk van beneden op den vloer verwacht kan worden en de palen met pennen bewerkt moeten worden.

Eene combinatie van beide methoden is in staat de voordeelen van deze te vereenigen, zonder dat men de nadeelen sommeert en vindt daardoor reeds